

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 1T/112/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5319010387
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Mravec
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2021:5319010387.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca samosudcom JUDr. Michalom Mravcom na hlavnom pojednávaní dňa 24.06.2021 takto

rozhodol:

obžalovaný M. B. N. A. N. G. A. C. Ý. , nar. XX.XX.XXXX v Č., trvale bytom C. G. C. XXX, okres Č., živnostník,

je vinný , že

dňa 21.06.2015 v čase okolo 01:30 h v Č. na ul. O.P., neďaleko baru zv. I., okres Č., spoločne s ďalšími doposiaľ nezistenými osobami fyzicky napadli T.. M. K. tak, že ho najskôr M. B. udrel zozadu päšťou do hlavy, po čom T.. M. K. spadol na zem, kde ho ležiaceho na zemi M. B. spoločne s ďalšími doposiaľ nezistenými osobami opakovane udierali rukami a opakovane kopali nohami do hlavy a tela, čím týmto fyzickým útokom nestotožnené osoby spôsobili T.. M. K. zranenia: otras mozgu, zlomeninu dolnej a vonkajšej steny ľavej očnénice, zlomeninu prednej steny ľavej čeľustnej dutiny s prítomnosťou krvi v čeľustnej dutine, zlomeninu líčne čeľustného komplexu vľavo, viacpočetné odreniny kože tváre, pomliaždenie oboch spánkových oblastí hlavy, pričom porucha zdravia a PN u T.. M. K. trvali 17 dní, t e d a

- spoločným konaním s inými osobami dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného,

t ý m s p á c h a l

- prečin výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a/ Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 /šest/ mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienčne o d k l a d á na skúšobnú dobu v trvaní 1 /jeden/ rok.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. sa poškodený T.. M. K. s nárokom na náhradu škody o d k a z u j e na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 19.09.2019 bola súdu doručená obžaloba prokurátorky Okresnej prokuratúry v Čadci pod Pv 381/16/5502 na obv. M. B. pre skutok právne kvalifikovaný obžalobou ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák.

Na základe obžaloby okresného prokurátora vykonal súd hlavné pojednávanie na ktorom vypočul obžalovaného, svedkov, znalca, prečítal ostatné listinné dôkazy.

Na základe výsledkov dokazovania okresný súd na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24.07.2020 obžalovaného uznal za vinného z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, ktorého výkon mu podmienenčne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok. Poškodeného s nárokom na náhradu škody poškodeného odkázal na civilný proces.

Na základe odvolania prokurátora a obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Čadca, sp. zn. 1T/112/2019 zo dňa 24.07.2020 Krajský súd uznesením sp. zn. 2To/1/2021 z 24.01.2021 napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu opäť prerokoval a rozhodol.

Okresný súd po zrušení pôvodného rozsudku vykonal hlavné pojednávanie odznova, súc viazaný právnym názorom nariadeného súdu vykonal všetky úkony a doplnenia vykonanie ktorých odvolací súd prikázal.

Pri rešpektovaní zásad bezprostrednosti, ústnosti a objektívnej pravdy vychádzajúc z výsledkov dokazovania zistil súd tento skutkový stav:

Obžalovaný M. B. poprel spáchanie skutku, uviedol, že v tom čase bol v bare I. Z. Č., pamätá si, že ho niekto zavolať, že má vonku nejaký problém a bojí sa o seba. Vyšiel s ním z baru vonku, kde bola tlupa ľudí a išiel smerom po O. ulici. Na O. ulici bola tiež tlupa ľudí, ktorí sa medzi sebou hádali. Nechtiac sa zapojil do konfliktu, nakoľko nejaký neznámy chalan, ktorý bol agresívny do neho skočil a spadli spolu na zem, kde sa iba naťahovali, ale nedošlo medzi nimi k žiadnemu pästnému súboju, teda neudierali sa pästami. Potom ich niekto oddelil, ako odchádzal dostal zozadu úder do hlavy a spadol na zem. Potom videl ako skupina, ktorá tam bola začala napádať toho chalana, čo ho udrel, ale on bol otrasený a bol rád, že sa postavil a odišiel odtiaľ preč. Čo sa tam potom stalo už nevie. Pred barom I. nemal žiadny konflikt, konflikt bol iba na O. ulici. Nie je pravdou, že by poškodeného udieral pästami do hlavy a kopal. Je pravdou, že poškodeného navštívil po incidente v nemocnici, lebo chcel vedieť, čo sa stalo. Z baru I. išiel s T. O.C.. V čase incidentu sa na O. ulici nachádzalo 15 až 20 ľudí. Začiatok konfliktu bol v bare I., kde nejaký neznámy obťažoval nejaké dievča a následne ju udrel do brucha, bol agresívny, vyhadzovači ho vyhodili z baru. Poškodený pri mojej návšteve v nemocnici žiadal náhradu 7.000,-€, že ak nezaplatí povláči ho po súdoch.

Ďalej uviedol, že sa do ničoho nezapájal, dostal sa do potýčky, keď vyprevádzal T. O. Q. B. I. k taxíku, pretože ho o to požiadali, lebo sa báli nejakých ľudí, čo boli vonku. Počas potýčky spadli na zem, chvíľu sa tam vŕľali na zemi, následne ich oddelili, keď odchádzal dostal som ranu do hlavy zozadu. Potom videl, ako poškodeného napadli ďalšie osoby, ktoré nepozná. Je pravdou, že poškodeného navštívil v nemocnici, chcel vedieť, či mu nespôsobil nejaké zranenia, v prípade, že áno, chcel sa mu ospravedlniť. Zranenia, ktoré boli spôsobené poškodenému, nemohol spôsobiť, keď sa vŕľali po zemi. V nemocnici bol aj s T. O., zavolať mu, či by nešiel so ním. On nebol na ošetrení, niečo vydrží, kým sa nedeje niečo vážne, do nemocnice nejde. Toho, kto ho udrel, nepoznal.

Svedok poškodený T.. M. K. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že boli vtedy na floorballovom turnaji v Č.. Okolo 22.30 hod. prišli do baru I. na pivo. Boli asi do 01:30 dňa 21.6.2015. Keď vyšli z baru, išli zavolať taxík, aby išli na ubytovňu. Prvý išiel A., druhý išiel on, tretí Š.. Za 5 sekúnd ako vyšli von z dverí, tak dostal ranu odzadu v čase, keď stál chrbtom k dverám. Bol to úder do hlavy, niekde do oblasti ucha. Potom nasledovalo viac úderov do hlavy, na základe ktorých spadol na zem a odvtedy si viac nepamätá lebo ostal v bezvedomí, zobudil sa až v nemocnici. Keď ležal na zemi, tak ho bili do tváre a kopali, vtedy videl tvár obžalovaného. Bolo ich viac, ale jeho si pamätá. Vie, že ho aj vláčili po zemi, mal roztrhané

tričko, odraté lakte a chrbát, bol celý dobitý. Zobudil sa na JIS v nemocnici. Mal zranenia hlavy, hlavu mal napuchnutú, všade mal modriny, opuchy na nohách, na chrbte, na rukách. Mal pomliaždeniny hlavy v oboch spánkových oblastiach, pomliaždenie tváre s odreninami tváre na viacerých miestach s krvnými výronmi a opuchmi, zlomeninu bočnej steny ľavej očnice s posunom úlomkov, zlomeninu spodnej očnice bez posunu úlomkov, zlomeninu hornej čeľustnej dutiny v oblasti jarmového oblúka a mal aj krvácanie do čeľustnej dutiny vľavo, otras mozgu ľahkého stupňa. V nemocnici bol 5 dní, práceneschopný bol celkovo 28 dní. Na druhý deň prišla za ním do nemocnice sestra L. K., v tom čase, keď prišla bol tam aj obžalovaný s priateľkou. Prišiel za ním, hovoril mu, že ho to mrzí, že bol veľmi opitý a že si mysleli s chalanmi, že spravili niečo nejakej dievčine v bare, kvôli tomu ich išli biť. Keď boli v bare pili pivo, rozprávali sa medzi sebou, sem tam tancovali, nemali konflikt s nikým, s nikým cudzím sa nebavili. On vypil 3-4 pivá. Obžalovaný ho konkrétne udieral do tváre a kopal do chrbta. Nevie kto mu dal prvú ranu zozadu. Údery smerovali hlavne do hlavy, snažil sa brániť, ale obžalovaný bol silnejší. Bili ho dvaja - traja vrátane obžalovaného. Obžalovaný sa mu predstavil, keď za ním prišiel do nemocnice. Predtým ho nepoznal, len tú tvár si zapamätal. Jeho z baru nikto nevyhadzoval, nebavil sa s nijakou cudzou osobou. Ďalej uviedol, že nemali v bare I. žiaden konflikt, keď odchádzali z baru pri dverách, dostal úder zozadu do hlavy, spadol na zem, potom ho začali biť asi 4-5 chalani, udierali rukami, kopali do chrbta, do nôh, do hlavy, pamätá si z tých, ktorí ho bili, iba obžalovaného. Mal ťažký otras mozgu, taktiež bol v bezvedomí. Obžalovaný na druhý deň za ním prišiel do nemocnice, chcel sa ospravedlniť, povedal, že to nejak vyriešia, aby neboli problémy. Nepamätá si, či konflikt prebiehal len pre barom I., alebo aj na druhom mieste.

Prvý úder dostal do pravej časti hlavy vzadu, do oblasti záhlavia, resp. prechodu záhlavia do spánkovej oblasti vpravo. Po tomto údere spadol na zem. Spadol na ľavú ruku. Hneď po tom útok pokračoval. Počas incidentu sa pretáčali, raz bol na bruchu, raz na chrbte, chránil sa rukami. Väčšinou si chránil hlavu. V ten večer vypil dve pivá. Nevie si vysvetliť 1,21 promile alkoholu, nepamätá sa, žeby vykonával dychovú skúšku. Po prvom údere dopadol na ľavé koleno a ľavú ruku, ktorú mal skrčenú v lakti, následne útok pokračoval údermi a kopancami. Nevie, kto ho udrel zozadu. Nikdy netvrdil, že útočníka videl hneď po prvom údere, videl ho počas incidentu.

Na hlavnom pojednávaní dňa 24.06.2021 uviedol, že keď ležal na zemi, udierali ho 3 až 4 osoby. Do tváre ho kopali a udierali viacerí. Nevie, či mu zranenia spôsobil konkrétne obžalovaný. Zranenia mu boli spôsobené pravdepodobne päšťou, udierali ho viacerí.

Svedok M. Š. vypovedal, že dňa 20.06.2015 okolo 21.00 hod. prišli do baru I. Z. Č., kde boli vtedy na turnaji. Nespomína si, koľkí prišli. V bare popijali a tancovali. Časť partie odišla, ostal tam on, poškodený a M. A.. Asi po hodine ako odišla prvá časť partie odchádzali z baru, vyšli bez problémov. Stáli vonku pred barom, vtedy vybehli vonku štyria - piati chalani, v tom momente dostal päšťou do tváre. Videl ako sa poškodený a M. A. začali biť s tými chalanmi, čo ich napadli. M. A. mal rozbité obočie a poškodeného dvíhali zo zeme, keď skončila bitka. Z prvej bitky pred barom odišiel poškodený po svojich, na námestí pri výmere názorov sa začali biť znova ale to iba jeden na jedného, do momentu, kým poškodený nezačal vyhrávať, potom sa do toho vložili ďalší. V tom momente volal policajtov, kričal, že policajti sú na ceste, tak sa všetci rozutekali a poškodený zostal ležať v bezvedomí na zemi. Prišli tam policajti a sanitka, poškodeného naložili do sanitky a odviezli do nemocnice. Keď odišli od baru na námestie išli traja, na námestí zbadali partiu chalanov, ako tam čaká. V tom momente začali po sebe kričať poškodený s niekým z tej partie. Celá skupinka prišla k nim a začali sa dohadovať. Poškodený sa s jedným z tých chalanov dohodol, že sa budú biť jeden na jedného, začali sa biť. Keď poškodený začal vyhrávať, keď zvalil toho chalana na zem a ležal na ňom sa do toho vložili ostatní z tej partie, začali biť poškodeného na zemi a kopať ho. Bili ho päšťami do tváre a kopali ho. Vtedy začal kričať, že volá policajtov, oni prestali a utiekli. Poškodený ležal na zemi, tak zavolať aj sanitku. Nespomína si na potýčku poškodeného v bare. Dodal, že ten večer došlo k dvom incidentom, najskôr pred barom, kde sa pobili K. Q. A. s jemu neznámymi osobami, k ďalšej bitke došlo na námestí, predpokladá, že s tými istými osobami, pretože po sebe vykrikovali. Počas tej druhej bitky na námestí sa bili dvaja, poškodený a nepamätá si druhú osobu, následne, keď poškodený vyhrával, prišli ďalšie osoby, ktoré ho bili päšťami a kopali. Mal vtedy vypité, ale nie veľa, bol unavený po turnaji.

V bare útočníkov neregistroval. Poškodený s tou ďalšou osobou sa bili v stoj, poškodený ho zvalil na zem, bili sa na zemi, potom tam prišli ďalšie osoby. Vtedy tam bolo asi 20 - 30 ľudí, všetci sa pozerali. Nevie bližšie popísať, ako prebiehal útok na poškodeného, keď začal v bitke vyhrávať. Nevie, či poškodený pil alkohol. V bare nemal nikto z nich žiadny konflikt, resp. o tom nevie. Z baru odchádzal dobrovoľne. Myslí, že pri odchode bola nejaká výmena názorov, ale on bol už vonku, odchádzal prvý. Tejto výmene názorov boli účastní mysli, že poškodený a svedok A.. Obžalovaného nespoznáva.

Svedok M. A. uviedol, že niekedy v júni 2015 boli na floorballovom turnaji. Večer išli s celým tímom do klubu I., zabávali sa viac menej navzájom. Neskôr sa väčšina tímu rozhodla vrátiť na ubytovanie, ostali asi štyri, on, poškodený, M. Š. Q. L. Š.. L. Š. A. M. Š. zostávali ešte v klube, on s poškodeným išli von zavolať taxík. Keď boli vonku pred barom, napadla ich skupina útočníkov, mohli byť štyria alebo šiesti. Nevie kto na neho zaútočil. Boli tam údery pästou do tváre, kopance, spadol na zem, kryl si tvár. Potom si pamätá, keď M. Š. zakričal, že volal policajtov a sanitku. Skupinka ľudí, ktorá ich napadla prichádzala odniekiaľ z centra, čo si on pamätá, v klube neboli. Keď počuli M. ušli, potom prišla sanitka, zobrala poškodeného do nemocnice. Nevidel, kto a ako bil poškodeného, myslí si, že boli dvaja, nevedel by ich opísať. Nebol účastníkom žiadnej potýčky v bare. Nepamätá si čo presne pili, vie, že v nemocnici nafúkal dve promile.

Ďalej uviedol, že po incidente poškodeného odviezla záchranka, jeho a Š. odviezol niekto na ošetrovanie autom, potom išli na políciu. On bol napadnutý spoločne s poškodeným myslí, že útočníci prišli z ulice. Celý incident prebiehal na jednom mieste, a to pred podnikom. Nevidel, žeby sa poškodený bil s niekým jeden na jedného. Je pravdou, že pil alkohol, bolo to nejaké pivo aj tvrdý alkohol. Nevie o dvoch konfliktoch, vnímal iba tento jeden pred barom. Tváre útočníkov si nepamätá, obžalovaného nespoznáva. Nevie časovo ustáliť moment napadnutia jeho a poškodeného, on som bol napadnutý údermi smerom na hlavu, po úderoch spadol na zem. Pred podnikom stála pomerne veľká skupinka, ktorá sa nezapájala. Útočníkov bolo asi 6, ešte tam bol on a poškodený. Nevie aký druh a koľko vypil poškodený. V bare nedošlo k žiadnemu incidentu. Nevie koľko osôb bolo v bare pri ich odchode.

Svedok A. A. vypovedal, že vtedy vo večerných hodinách išiel s M. P. do I. Z. sa najesť, počuli, že sa niekto bije na O. ulici, tak sa tam išli pozrieť, bolo tam veľa ľudí, niektorí sa pozerali, niektorý sa bili. Potom tá bitka nejak opadla, rozpŕchlo sa to, nejaký chalan, ktorého nepozná ako to skončilo, tak zozadu napadol obžalovaného a to tak, že ho udrel pästou do zadnej časti hlavy, na čo obžalovaný spadol na zem a opäť sa strhla bitka. Obžalovaný po tom ako spadol na zem sa už do bitky nezapájal, odišli s P. preč, preč išiel aj obžalovaný s niekým. Ostalo tam asi 20 ľudí, niektorí sa bili, niektorí sa pozerali. Nevidel, že by obžalovaný niekoho napadol. K incidentu došlo na rázcestí ulíc O. Q. M., bolo tam asi 20 - 30 ľudí, nezapájala sa do toho. Obžalovaného poznám, nie sú v kontakte. Nevie, kto obžalovaného udrel do hlavy. Po údere si obžalovaný čupol, asi bol otrasený, prišli za ním nejaký chalani, ktorí mu pomáhali. Bolo tam veľa ľudí, stále sa tam šubali, bili aj po tomto údere.

Svedok M. P. vypovedal, že v ten večer sa bol najesť so A. A. u I. Z., keď sa vracali na parkovisko k E. niekedy po polnoci, videli na O.P. ulici oproti I. veľkú skupinu ľudí, videli ako sa medzi sebou hádajú a kričia. Nevie aký mali medzi sebou konflikt, ale videl ako obžalovaného odťahovali preč od niekoho a toho tiež odťahovali jeho známimi. Obžalovaný sa otočil chrbtom, keď odchádzal, ten druhý sa vytrhol a napadol obžalovaného zozadu. Obžalovaný na to padol, pokľakol na zem. Nevie, či obžalovaný opätovoval úder, radšej odišli preč. Nevidel, že či tam po údere do hlavy obžalovaného, bola ešte nejaká bitka, bolo tam veľa kriku, sácali sa medzi sebou, radšej odišli preč. Nevie, v ktorom I. Z. sa boli najesť, už si to presne nepamätá. Po rane do hlavy obžalovaný spadol na zem na koleno. On nemal s nikým žiaden incident. Nespomína si, žeby bol priestupkovo riešený v ten večer.

Svedok B. I. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v ten večer bol v bare I.G. spoločne s C. C., V. M. Q. P. K.. Ako sa bavili na parkete videl plakať C. s tým, že ju niekto buchol alebo udrel do brucha. Potom prišiel vyhadzovač a toho chalana, ktorý udrel Kláru vyviedol z baru von. Ako vychádzali z baru, videli toho chalana ako stojí pred barom ešte s niekým. P. K. išiel do vnútra baru povedať niekom s kamarátov nech ich odprevadia, až tí chalani do nich nezapájajú. Išli smerom ku taxíkom, ako boli pri taxíkoch počuli nejaký krik, bolo tam veľa ľudí tak nevidel, čo sa tam dialo. Nebol účastníkom nijakého konfliktu. Obžalovaného videl vtedy asi tretíkrát, ani nevedel, že sa volá B., nevidel, že by sa obžalovaný s niekým bil.

Svedok N. M. vypovedal, že bol vtedy na mieste, videl, že sa tam bijú, ale nevidel, kto sa bije, bola tam hromada ľudí. Bol vtedy v I. s partiou V. M. Q. T. O.. Bola nejaká šarvátka na O. ulici pred I., vôbec sa do nej nezapojil. Nevie, či bola nejaká šarvátka vnútri v bare. Vie že tam bola nejaká šarvátka, konkrétne bitku nevidel, nevie ani ktoré osoby sa do toho zapojili.

Svedok T. O. uviedol, že si moc nepamätá, vie že ich zavolali na pomoc, resp. sa dozvedel, že tam napadli C. C. a to druhé dievča. Vonku pred I. bola potom nejaká roztržka, tam bolo veľa ľudí, odtiaľ sa

to presunulo na Palárikovu ulicu a tam bola opäť nejaká roztržka medzi veľa ľuďmi. Nebol účastníkom konfliktu, obžalovaného odtiaľ bral, pričom obžalovaný dostal ranu do hlavy a potom ho odtiaľ ťahal preč. Obžalovaného niekto napadol zozadu, nevie kto, dostal ranu, spadol na zem, zobrali ho a išli odtiaľ preč. Mal vtedy dosť vypité, moc si z toho nepamätá. Na druhý deň bol s obžalovaným v nemocnici za poškodeným. Obžalovaný sa chcel informovať, čo sa stalo, či to bol on. V nemocnici bolo viac zranených, obžalovaný sa chcel opýtať, čo sa stalo. Potom prišla sestra poškodeného, začala po ňom kričať, nepamätá si presne, čo hovorila.

Svedkyňa L. W., P. K., na hlavnom pojednávaní uviedla, že v nedeľu 21.06.2015 okolo obeda jej zavolať mama a oznámila jej, že jej brat - poškodený leží v nemocnici v Č., že bol zbitý. Okolo 15:00 prišli do nemocnice, boli už návštevné hodiny. Prišli na oddelenie, kde poškodený ležal, zazvonila na sestričku, tá jej povedala, kto je ošetrojúci lekár, ktorý jej aký je zdravotný stav poškodeného. Čakala na chodbe, keď prichádzal vyšportovaný chalan, išiel ešte s dvomi dievčatami a jedným chlapcom. V tej chvíli ju zavolať lekár, povedal jej, že poškodený má ťažký otras mozgu a že má prasklinu pod okom na kosti. Rozčuľovala sa ako ho mohli tak zmlátiť a doktor jej povedal, že ten chalan, čo mu to spravil sa bol informovať o zdravotnom stave poškodeného. Potom išla za bratom, na chodbe stáli tie dve dievčatá, jeden chalan a jej kamarátka T.. Išla do izby za bratom. Pri posteli poškodeného stál ten vyšportovaný chalan, čo prechádzal okolo nej. Nepamätá sa, čo konkrétne poškodenému hovoril, ale v podstate ospravedlňoval svoje konanie, pamätá si, že mu hovoril, „to sme nechceli“. Potom odišiel. Keď vyšla z izby oslovil ju, či je sestra poškodeného. Povedal jej, že je mu ľúto, čo mu spravil, že už má problémy s políciou a že by sa chcel dohodnúť. Rozčuľila sa, kričala na neho. Potom jej povedal, že sa volá M. B. a dal jej telefónne číslo. Keď prišla domov tak si cez facebook našla obžalovaného podľa mena a podľa fotky, ktorá sa zhodovala s výzorom chalana, ktorý bol v nemocnici. Na druhý deň volali s otcom obžalovanému, pýtala sa ho kde sa chce stretnúť, že idú do Č.. Udal nejaké miesto a hodinu, s tým, že si ešte zavoláme. Keď boli u poškodeného v nemocnici, tak sa mu pokúšali dovolať, ale nedvihol a potom sa už nedalo na to číslo dovolať.

Svedok V. M. vypovedal, že bol vtedy v I. s partiou a frajerkou C. C.. Baby tancovali na parkete, potom tam začala nejaká mela, prišli vyhadzovači a nejakých chalanaov vyhodili. Frajerka sa mu sťažovala, že ju niekto udrhel do brucha, tak s ňou chcel ísť von, aby sa vyvetrala, no v tom K. alebo I. videli, že tí neznámy chalani čakajú vonku, cca traja. I. alebo K. išli do baru pre známych chalanaov, aby ich tí cudzí nenapadli. Potom vyšli z baru B. Q. B.Á.. On stál pri frajerke, videl, že sa tam hromada ľudí začala šklbať. Potom išli smerom hore, ako je pošta, kde sú taxíky a videl na O. ulici ako sa tam asi 20 ľudí strká. Videl, že B. bol napadnutý zozadu nikým, ale nevidel, že by Jesenský niekoho napádal. Ja som videl, ako obžalovaný ležal na zemi, videl som to s diaľky asi 20 metrov. Nikoho nenapadol. Nevidel, žeby obžalovaný niekoho napadol. Mal vtedy vypité, podrobnosti si už nepamätá. Videl, ako obžalovaného niekto zozadu napadol do hlavy. Napadol ho päšťou. Nevidel, žeby obžalovaný opäťoval útok voči osobe, ktorá ho napadla. Na mieste incidentu bolo 20 - 30 ľudí.

Svedok P. K. na hlavnom pojednávaní uviedol, že dňa 21.6.2016 bol v bare I.. Nejaký neznámy dvaja, traja chalani otravovali pri tanci dievčatá, boli k nim nepríjemný, nato tam došlo k nejakej potýčke, potom prišli vyhadzovači a týchto dotýčnych vyhodili z baru. Keď išli domov tak tí chalani čakali vonku. Ako vychádzali, tak jeden z nich niekoho udrhel a vznikla tam potýčka. Keď boli na vonku, strhla sa tam mela, bolo tam veľa ľudí. Nepamätá si kto - koho napadol.

Svedok V. B. vypovedal, že pamätá si, že keď išli z I. domov, išiel s frajerkou, bol tam s V. M., on šiel s frajerkou popredu a ako vychádzali G. O. pred I., tak tam bola mela. Bolo tam veľa ľudí, nikoho zo známych tam nevidel, akurát sa mu zdalo, že tam bol obžalovaný ako ho tam niekto kopol. Okrem toho nič nevidel. Bolo tam asi 20 ľudí, vie, že niekto kopol obžalovaného, viac si nepamätá, bolo to už dávno. Nepoznal nikoho s útočníkov.

Znalec MUDr. Ján Jelenčík na hlavnom pojednávaní zotrval na záveroch znaleckého posudku č. 16/2019, teda že poškodený utrpel otras mozgu, zlomeninu dolnej a vonkajšej steny ľavej očné, zlomeninu prednej steny ľavej čeľustnej dutiny s prítomnosťou krvi v čeľustnej dutine, zlomeninu lícne čeľustného komplexu vľavo, viacpočetné odreniny kože tváre, pomliaždenie oboch spánkových oblastí hlavy. Možno jednoznačne konštatovať, že na poranené časti tela poškodeného pôsobilo priame tupé násilie strednej až väčšej intenzity. Priame vonkajšie tupé násilie, ktoré spôsobilo zlomeniny tvárových kostí /zlomenina dolnej a vonkajšej steny ľavej očné, zlomenina prednej steny ľavej čeľustnej dutiny s

prítomnosťou krvi v čelustnej dutine, zlomenina lícne čelustného komplexu vľavo/, mohlo byť spôsobené jedným alebo opakovaným úderom päšťou alebo kopnutím nohou obutou v pevnej obuvi. Toto priame tupé násilie pôsobiace na oblasť lícne - čelustného komplexu a ľavej očnénice mohlo byť spôsobené aj v dôsledku pádu a narazenia do tupého predmetu /napr. okraj schodu, okraj stola, obrubník chodníka/ a taktiež kombináciou niektorých vyššie uvedených spôsobov. Veľká intenzita pôsobiaceho násillia bola dostatočná na prekonanie elasticity a prerušenie integrity tvárových kostí a na vznik vyššie popísaných zlomenín tvárových kostí. Priame vonkajšie tupé násilie, ktoré spôsobilo viacpočetné odreniny tváre mohlo vzniknúť opakovaným úderom päšťou, ak poškodený držal v ruke nejaký tupý predmet alebo mal na niektorom prste napr. prsteň, opakovaným kopnutím nohou obutou v pevnej obuvi, úderom tupým tvrdým predmetom bez ostrých hrán a výbežkov a taktiež aj pádom a narazením tváre do tvrdého tupého predmetu. Priame vonkajšie tupé násilie, ktoré spôsobilo pomliaždenie spánkových oblastí hlavy mohlo vzniknúť úderom päšťou, kopnutím nohou, úderom lakťom, úderom čelom, úderom kolenom, úderom tupým tvrdým predmetom bez ostrých hrán a výbežkov a taktiež pádom na narazením spánkovej časti do tvrdého tupého predmetu alebo na tvrdý rovný povrch. Otras mozgu mohol vzniknúť v tom istom okamžiku a tým istým mechanizmom. Mechanizmus vzniku zranení zodpovedá mechanizmu pri fyzickom útoku páchatel'a, páchatel'ov. Doba liečenia trvala od 21.06. do 08.07.2015. Dĺžku doby liečenia a PN určuje v tomto prípade najzávažnejšie zranenie, ktorým sú zlomeniny tvárových kostí. Priemerná dĺžka doby liečenia a dočasnej práceneschopnosti je pri tomto type zranenia v trvaní 3-6 týždňov. Ani jedno zo zranení, ktoré dňa 21.06.2015 utrpel poškodený, určite nezanechajú a nezanechali žiadne trvalé alebo dočasné následky na jeho zdravotnom stave. Zlomeniny tvárových kostí majú z medicínsko - zdravotníckeho hľadiska charakter ľahkých zranení a nedajú sa posudzovať, ako ťažká ujma zdraví. Taktiež otras mozgu, viacpočetné odreniny kože tváre a pomliaždenie oboch spánkových oblastí hlavy majú charakter ľahkých zranení.

Ďalej uviedol, že možný mechanizmus vzniku poranení je úder päšťou, nohou, pád na obrubník, pokiaľ ide o odreniny, tieto mohli vzniknúť pri páde na zem, pokiaľ ide o otras mozgu, tento mohol vzniknúť akýmkoľvek mechanizmom, ako vznikli všetky vyššie popísané zranenia. Mal k dispozícii prepúšťaciu správu C. Č..

Nie je možné, žeby jedným pádom, alebo jedným úderom došlo ku všetkým zraneniam, ktoré mal poškodený. K zlomenine mohlo dôjsť jedným úderom, ale k ďalším zraneniam nemohlo dôjsť jedným úderom.

Súd ďalej vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov z ktorých mal preukázané nasledovné:

Zo zápisnice o konfrontácii medzi poškodeným a M. B. (č.l. 40) vyplýva, že obaja zotrvali na svojich vyjadreniach.

Podľa zápisnice o konfrontácii medzi poškodeným a svedkom V. B. (č.l. 44) vyplýva, že poškodený nepozná svedka, nepamätá si na neho.

Podľa zápisnice o konfrontácii medzi poškodeným a svedkom IZ. O. (č.l. 47) poškodený svedka nepozná, rovnako svedok nepozná poškodeného.

Podľa zápisnice o konfrontácii medzi svedkom M. A. Q. M. B. (č.l. 50) svedok M. A. M. B. nepozná, rovnako M. B. nepozná svedka.

Zo zápisnice o konfrontácii medzi svedkom M. Š. Q. M. B. (č.l. 53) vyplýva, že M. Š. M. B. nepozná, rovnako M. B. nepozná M. Š.C..

Podľa zápisnice o konfrontácii medzi svedkom V. M. a M. B. (č.l. 56) títo sa osobne poznajú. Svedok V. M. videl, ako M. B. niekto napadol zozadu.

Zo zápisnice o konfrontácii medzi svedkom A. A. Q. M. B. (č.l. 60) vyplýva, že sa medzi sebou poznajú. Medzi ľuďmi, ktorí sa tam bili bol M. B., B., O..

Podľa odborného vyjadrenia MUDr. Jozefa Trgiňu (č.l. 65) poranenia, ktoré utrpel poškodený možno kvalifikovať ako ľahké poranenia, podľa nálezu bol poškodený práceneschopný 17 dní, poranenia takého rozsahu a charakteru, aké utrpel poškodený si v bežnej praxi vyžadujú práceneschopnosť v trvaní 28 dní. Pri týchto útokoch nedošlo k poraneniu mozgu, avšak došlo k ohrozeniu dôležitého orgánu. Je len otázkou náhody, že k poraneniu mozgu nedošlo.

Podľa potvrdenie o práceneschopnosti (č.l. 105, 106) poškodený bol práceneschopný od 21.6.2015 do 08.07.2015.

Podľa prepúšťacej správy C. Č. (č.l. 107) poškodený bol privezený RLP po tom ako bol bezdôvodne napadnutý pri bare I., zhodený na zem, opakovane kopaný do hlavy a vláčený po zemi, po tvári početné excoiácie, mal byť v bezvedomí, opakovane vracal, i na ambulancii. Ďalej sú popísané poranenia, ktoré poškodený utrpel.

Podľa lekárskej správy neurologickej ambulancie (č.l. 109) poškodený uvádzal, že bol ubitý v ebriete, nepamätá si všetko, nezvracal, rtg lebky negat. Prejavy ťažkej etylickej ebriety, nemožno vylúčiť commotio cerebri. Neurologický nález bez laterizácie.

Podľa správy Ambulancie úrazovej chirurgie (č.l. 110) poškodený bol opakovane kopnutý do hlavy, s následným bezvedomím do frontálnej oblasti, nevracal, javí známky etylickej ebriety (dychovou skúškou 2,02 promile)

Podľa správy o povesti (č.l. 245) na obžalovaného neboli zo strany občanov podané žiadne sťažnosti, nebol riešený na priestupkovom konaní na MsÚ v C. G. C..

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov (č.l. 246) vyplýva, že obžalovaný bol dvakrát priestupkovo riešený pre priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, jedenkrát bolo konanie zastavená, jedenkrát mu bol uložená pokuta vo výške 20,-€.

Podľa odpisu z registra trestov (č.l. 247) obžalovaný bol jedenkrát právoplatne uznaný vinným pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok a 3 mesiace. Jedenkrát bol schválený zmier, rovnako pre prečin podľa § 156 a § 364 Tr. zák. Na obžalovaného sa hľadí ako keby nebol odsúdený.

Prokurátor v záverečnej reči uviedol, že má zato, že vykonaným dokazovaním na dnešnom hlavnom pojednávaní, v predchádzajúcich hlavných pojednávaniach a v prípravnom konaní bolo preukázané, že obž. M. B. sa dopustil skutku tak, ako je uvedené v obžalobnom návrhu podaným prokurátorkou Okresnej prokuratúry v Č.Q.. Poukázal jednak na výpoveď samotného obvineného, ktorý priznal, že skutočne v čase incidentu bol na mieste samom a popísal akým spôsobom na tomto mieste bol, ako konal a tiež uviedol, že je pravdou, že následne navštívil poškodeného v nemocnici za účelom zistenia, čo sa vlastne stalo. Pokiaľ ide o svedka poškodeného T.. M. K. ten vypovedal priebeh skutku tak, ako si ho pamätal a vnímal on a skutočne uviedol spôsob, akým bol fyzicky napádaný, teda kopanie, udieranie a pod. a určite bol aj obvinený medzi tými, keď on bol na zemi a obvinený bol tiež ten, čo ho udieral a kopal, opísal, kde boli tieto údery, hlavne boli do tváre, on sám sa snažil brániť rukami, ale keďže ľudí útočiacich bolo viac, tak tí boli silnejší a bil ho , ako to uviedol obvinený, v súčasnosti obžalovaný, jeho kamaráti, ktorých sa nepodarilo stotožniť. Poukázal zároveň na výsluch svedka M. Š., M. A., ktorí sami boli v tom čase svojím spôsobom napadnutí, spôsobom ako popísali, ale uviedli, že v tom čase skutočne došlo ku konfliktu a práve aj T.. M. K. bol fyzicky napadnutý. Pokiaľ ide o ďalšie skutočnosti uvádzané svedkami, ktorí mali byť na mieste samom, boli to väčšinou priatelia, kamaráti a známi M. K., ktorí uviedli, že v podstate žiadne konkrétne skutočnosti nevideli, alebo resp. videli , že bol napadnutý práve M. B., kde poukázal na použiteľnosti, ktoré by mohli byť použité v konaní, sú to iba výpovede, ktoré boli po vznesení obvinenia. Následne zároveň poukázal na výpoveď svedkyne L. K., sestry poškodeného M. K., ktorá sa vyjadrila ku skutočnostiam, ktoré vnímala v samotnej nemocnici po tom, ako sa dozvedela, že jej brat bol fyzicky napadnutý. Popísala všetky skutočnosti, ktoré tam boli a uviedla, že za ňou prišiel ten pán, ktorý sa volala M. B., ktorý jej dal dokonca telefónne číslo a tento sa ospravedlňoval na izbe bratovi za konanie, ktoré sa malo stať, dokonca mal povedať, že to sme nechceli. Je zrejmé, že pani L. K.Á. nemala vtedy možnosť tohto pána odnikiaľ poznať a nijakým spôsobom vyšpecifikovať práve v čase návštevy v nemocnici. Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu skutku má zato, že boli naplnené znaky skutkovej podstaty oboch trestných činov tak, ako sú uvedené v obžalobnom návrhu, jednak poukázal na skutočnosť, kde sa mala odohrať táto celá situácia, tento incident za prítomnosti ďalších osôb na mieste verejnosti prístupnom, je síce pravda, že bola noc, povedzme si, že to bolo miesto, kde sa nachádzajú bary a nočné podniky a teda ľudia na tomto mieste boli, počuli sme, že tam bolo aj 20 ľudí. No pokiaľ ide o skutočnosť týkajúcu sa trestného činu, resp. zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr.zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr.zák. tu poukázal na skutočnosti uvádzané samotným znalcom,

ktorý uvádzal, že zranenia, ktoré boli spôsobené, nemohli byť iba pádom, boli aj útokmi a sám uviedol, že vzhľadom na smer násillia, predmet, ktorým bol útok vedený a spôsobom násillia v danom prípade došlo k ohrozeniu životne dôležitého orgánu mozgu a k jeho poraneniu nedošlo náhodou, pričom aj k vážnej poruche zdravia nedošlo len zhodou okolností, kde poukázal, že týchto skutočností, resp. tohto útoku sa dopustil obžalovaný, a to fyzickým útokom s ďalšími doposiaľ nestotožnenými osobami ako spolupáchateľ, kde poukázal na ustanovenia týkajúce sa práve spolupáchateľstva § 20 Tr.zák. Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti navrhol uznať obžalovaného M. B. za vinného v celom rozsahu v zmysle obžaloby jednak zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. za čo mu navrhol uložiť úhrnný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby s tým, že trest nepodmienečný so zaradením na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko nebol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody..

Obhajca obžalovaného v záverečnej reči uviedol, že na osobu M. B. bol prokurátorkou Okresnej prokuratúry Čadca dňa 19.09.2019, ktorá kladie obžalovanému za vinu spáchanie skutku tak, ako je uvedené v podanej obžalobe. V prejednávanej veci boli na hlavnom pojednávaní okresným súdom vykonané dve skupiny dôkazov, ktoré si navzájom odporovali. Samozrejme na jednej strane výpoveď obžalovaného M. B., ktorý v priebehu celého trestného konania popieral spáchanie skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, on sám uviedlo, že v inkriminovanom čase došlo medzi ním a poškodeným na ulici O. k potýčke, ktorá sa samozrejme zaobišla bez akýchkoľvek úderov, pričom obaja sa podľa jeho slov ňaťahovali na zemi. Podľa ďalšej výpovede však po ukončení potýčky mal byť práve obžalovaný napadnutý poškodeným, a to úderom do spánkovej časti hlavy s tým, že následne došlo k potýčke viacerých osôb, ktorej sa však už obžalovaný nezúčastnil. Výpovede obžalovaného ako na hlavnom pojednávaní tak v prípravnom konaní považuje za zhodné a logické, navyše obžalovaný produkuje skutočnosti svojimi svedeckými výpoveďami navyše potvrdili svedkovia P., O., B.C., A., M., čiastočne i svedok Š., ktorý svojou svedeckou výpoveďou rovnako potvrdil, že medzi obžalovaným a poškodeným došlo k fyzickej potýčke s tým, že keď mal poškodený prevahu, vložili sa do potýčky iné osoby, nevedel však popísať, ako prebiehal útok na poškodeného, nakoľko privolával hliadku polície. Na druhej strane obžalovaného zo spáchania skutku svedok poškodený, ktorého verziu podľa názoru obhajoby potvrdil len svedok A., ktorý nevedel identifikovať útočníkov a svedkyňa L. K., ktorá sa však vyjadrovala len ku skutočnostiam nasledujúcim po spáchaní skutku. Táto svedkyňa na mieste samom nebola, preto nemožno jej výpoveď považovať za relevantnú. Okrem toho samotná skutočnosť, že obžalovaný navštívil poškodeného v nemocnici v snahe zistiť, čo sa stalo, samo o sebe neznamená, že tento skutok i sám spáchal. V samotnej výpovedi poškodeného bolo množstvo rozporov, ktoré sa nepodarilo na hlavnom pojednávaní odstrániť, poškodený okrem iného uviedol, že mal byť spolu so svedkami A. a Š. napadnutý pred barom I., kde ma utpieť množstvo úderov do hlavy a ostatných častí tela v dôsledku čoho upadol do bezvedomia. Z výpovedí ostatných svedkov z výnimkou svedka A. jednoznačne vyplýva, že obžalovaný mal byť v potýčke až na ulici O., kde sa mali ňaťahovať, pričom až po napadnutí obžalovaného poškodeným, došlo k bitke viacerých osôb, ktorých sa podľa výpovedí svedkov už obžalovaný nezúčastnil. Poškodený ďalej uviedol, že obžalovaného videl počas útoku viacerých osôb na jeho osobu, vzhľadom na popis priebehu tohto útoku, je podľa názoru obhajoby vylúčené, aby počas aktívneho fyzického útoku viacerých osôb, poškodený videl kohokoľvek pri tomto útoku. Nezanedbateľnou skutočnosťou je i to, že samotný poškodený bol v čase prijatia do nemocnice pod vplyvom alkoholu, bolo mu namieraných 1,21 promile alkoholu, čo nezodpovedá rozhodne 3 - 4 pivám, ako uvádzal poškodený. V danej veci je potrebné rovnako poukázať na to, že nielen poškodený ale aj obžalovaný, drvivá väčšina svedkov boli v čase spáchania skutku pod vplyvom alkoholu s výnimkou svedkov P.C. Q. A., výpovede ktorých preto považujeme za najdôverhodnejšie. Títo svedkovia opísali, že videli ako bol obžalovaný udretý zozadu do spánkovej časti hlavy, v dôsledku čoho spadol na zem, následne za pomoci osôb z miesta incidentu odišiel bez toho, aby sa do tejto bitky naďalej zapájal. Je zrejmé, že poškodený utrpel zranenia tak, ako je to popísané v podanej obžalobe, avšak z vykonaného dokazovania podľa názoru obhajoby jednoznačne vyplýva, že tieto zranenia mu nespôsobil obžalovaný. Chce poukázať na to, že v súlade s ustálenou súdnou praxou platí, že na preukázanie viny obžalovaného súhrn priamych a nepriamych dôkazov musí tvoriť logickú ničím nenarušenú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktoré vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazujú všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčujú z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučujú možnosť akéhokoľvek iného záveru. Dôkazy predložené spolu s obžalobou mali preukazovať, že obžalovaný naplnil všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu, ktoré sa mu kladie za vinu v podanej

obžalobe. Avšak v rámci unesenia dôkazného bremena, dôkazného materiálu, obžaloba takéto dôkazy nepredložila. Z vykonaného dokazovania z prípravného konania nebolo preukázané, žeby obžalovaný naplnil všetky znaky skutkovej podstaty tohto trestného činu. Nebolo preukázané, že skutok spáchal a preto považuje jeho postavenie pred súd za nedôvodné. Vzhľadom k tomu, že sa dôkazná situácia na hlavnom pojednávaní nijako nezmenila, považuje obžalobu samu o sebe ako i právne posúdenie za neudržateľnú. Má teda zato, že vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní nebolo preukázané, žeby obžalovaný M. B. spáchal skutok, ktorý mu je kladený za vinu v podanej obžalobe. Navrhuje preto, aby obžalovaného spod obžaloby súd v zmysle ustanovenia § 285 písm. c/ Tr. por. oslobodil, nakoľko nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný, zároveň navrhujeme poškodeného odkázať s návrhom na náhradu škody na občianskoprávne konanie.

Obžalovaný v záverečnej reči uviedol, že obvinenia, ktoré sú voči nemu sa nezakladajú na pravde, nič nespáchal. Iba preto, že išiel do nemocnice zistiť, čo sa stalo, nemôže byť odsúdený. Keby išiel do inej izby, nikto by o ňom nevedel.

Súd po vykonanom dokazovaní vyhodnotil všetky dôkazy jednotlivo i súhrne v zmysle ustanovenia § 2 ods. 6 Tr. por. a dospel k jednoznačnému záveru, že skutok uvedený vo výroku rozsudku sa stal, že ho spáchal obžalovaný a že boli splnené všetky podmienky na vyvodenie trestnej zodpovednosti voči obžalovanému M. B..

Podľa názoru súdu obžalovaný svojim konaním uvedeným vo výroku o vine naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák..

Prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. spácha ten, kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného.

Za daného skutkového stavu mal súd vykonaným dokazovaním preukázané, že obžalovaný dňa 21.06.2015 v čase okolo 01:30 h v Č. na ul. O., neďaleko baru zv. I., okres Č., spoločne s ďalšími doposiaľ nezistenými osobami fyzicky napadli T. M. K. tak, že ho najskôr M. B. udrel zozadu päťou do hlavy, po čom T. M. K. spadol na zem, kde ho ležiaceho na zemi M. B. spoločne s ďalšími doposiaľ nezistenými osobami opakovane udierali rukami a opakovane kopali nohami do hlavy a tela, čím týmto fyzickým útokom nestotožnené osoby spôsobili T. M. K. zranenia: otras mozgu, zlomeninu dolnej a vonkajšej steny ľavej očnénice, zlomeninu prednej steny ľavej čeľustnej dutiny s prítomnosťou krvi v čeľustnej dutine, zlomeninu líčne čeľustného komplexu vľavo, viacpočetné odreniny kože tváre, pomliaždenie oboch spánkových oblastí hlavy, pričom porucha zdravia a PN u T. M. K. trvali 17 dní,

K výroku o vine

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Okresný súd v konaní postupoval tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie. Starostlivo objasňoval okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti svedčiace v jeho prospech. Vykonané dôkazy hodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne. Pri tom vychádzal aj z rozhodnutia Krajského súdu v Žiline.

Objektom trestného činu výtržníctva sú primárne medziľudské vzťahy a určité zásady slušného správania na verejnosti alebo na mieste verejne prístupnom.

Objektívna stránka spočíva z hľadiska konania v prevažnej väčšine prípadov v aktívnom konaní, ale výnimočne aj v opomenutí konania, na ktoré je osoba povinná.

Zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. je obžalovaný usvedčovaný najmä výpoveďou poškodeného T. M. K., ale aj svedkov M. Š. E. Q. M. A., ktorý popísali priebeh incidentu, teda, že to bol práve obžalovaný, spolu s ďalšími osobami, ktorí ich fyzicky napádali, pričom poškodeného mali udierať a kopať, keď ležal na zemi. Výpovede týchto svedkov sa síce úplne nezhodujú, najmä výpoveď svedka M. Š. je odlišná v tom, že uvádza v rozpore s výpoveďou poškodeného a svedka M. A., že došlo ku dvom bitkám, prvá bola pred barom I., druhá na O. ulici, pričom táto výpoveď korešponduje aj s výpoveďami ostatných svedkov, ktorí svedčili naopak v prospech obvineného. Tento rozpor vo výpovedi svedka M. Š. s výpoveďami poškodeného a svedka M. A. možno pripísať časovému horizontu, keď od skutku ubehlo viac ako 5 rokov.

Na druhej strane boli produkované dôkazy v prospech obžalovaného a to svedkov V. M., A. A., V. B. C., M. P., B. I., N. M., T. O., ktorí vypovedali zhodne, že obžalovaný bol napadnutý zozadu úderom do hlavy, po ktorom spadol na zem a odišiel z miesta incidentu, pričom „hromadná bitka“ naďalej pokračovala. Na druhej strane však svedok M. P. uviedol, že videl ako obžalovaného odťahovali od niekoho preč. Je teda zrejmé, že obžalovaný sa do incidentu s poškodeným aktívne zapájal.

Poškodený nemenne označil za jedného z útočníkov, ktorý ho mal udierať obžalovaného, súčasne však uviedol a toto tvrdenie bolo podporené aj výpoveďami svedkov M. Š. Q. M. A., že ho udierali a kopali viaceré osoby, minimálne 3.

Súd považuje za najdôveryhodnejšiu výpoveď svedka M. Š., ktorá je v časti zhodná s výpoveďami svedkov svedčiacich v prospech obžalovaného, teda, že v inkriminovaný deň došlo k dvom incidentom a to jednak pred barom I. a následne na O. ulici. Svedok popísal, ako sa obžalovaný s poškodeným bili jeden na jedného a keď poškodený začal vyhrávať, vložili sa do toho ostatní, ktorí ho bili päťami a kopali. Ako už bolo uvedené, táto výpoveď je z časti zhodná s výpoveďou svedkov svedčiacich v prospech obžalovaného. Na druhej strane je v rozpore s výpoveďou poškodeného a svedka M. A..

Výpoveď poškodeného a svedkov je z časti potvrdená aj znaleckým posudkom a výsluchom znalca MUDr. Jána Jelenčíka, ktorý potvrdil, že nie je možné, aby jedným pádom alebo jedným úderom došlo ku všetkým zraneniam, ktoré mal poškodený.

Vina obžalovaného je nepriamo potvrdzovaná aj výpoveďou svedkyne L. W. K., ktorá uviedla, že obžalovaného stretla v nemocnici, keď bola navštíviť poškodeného, pričom obžalovaný sa jej ospravedlňoval a dal jej svoje telefónne číslo.

Je zarážajúce konanie obžalovaného, keď na druhý deň po skutku navštívil poškodeného v nemocnici, tvrdiac, že chcel zistiť, čo sa stalo. Súd tomuto tvrdeniu obžalovaného neuveril, majúc za to, že ide z jeho strany o obhajobu, avšak pokiaľ sa obžalovaný cítil nevinný, resp. ako poškodený, tvrdiac, že bol on napadnutý zozadu, nemá dôvod navštevovať poškodeného a zisťovať, čo sa malo stať.

Súd mal teda vykonaným dokazovaním jednoznačne preukázané, že ku konfliktu (dvom konfliktom) medzi obžalovaným a poškodeným došlo, pričom bol to práve obžalovaný, ktorý napadol spolu s ďalšími nestotožnenými osobami poškodeného, ktorého udierali a kopali.

Na druhej strane, súd mal jednoznačne preukázané, že poškodeného udierali a kopali viaceré osoby, túto skutočnosť potvrdili takmer všetci svedkovia, vrátane poškodeného. V takejto dôkaznej situácii nemožno jednoznačne konštatovať, že zranenia spôsobil poškodenému práve obžalovaný, keď bolo preukázané, že poškodeného kopali a udierali minimálne 3 osoby, navyiac, keď svedok M. Š. vypovedal, že keď poškodený v bitke jeden na jedného proti obžalovanému začal vyhrávať, vložili sa do toho ostatní, ktorí ho udierali a kopali. Z jeho výpovede vyplýva, že poškodený počas bitky s obžalovaným vyhrával, keď do toho vstúpili ďalšie, nestotožnené osoby.

Páchateľom trestného činu podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. je ten, kto inému úmyselne spôsobí ťažkú ujmu na zdraví. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že nie je preukázané, kto útočil kopancami a údermi pästou na hlavu poškodeného, nakoľko z výpovedí svedkov je zrejmé, že poškodeného udierali a kopali viacerí, nestotožnení útočníci, čo potvrdzuje najmä výpoveď svedka M. Š., ktorý doslova vypovedal, že počas konfliktu medzi obžalovaným a poškodeným, keď tento vyhrával nad obžalovaným, vložili sa do toho ďalšie osoby, ktoré poškodeného kopali a udierali.

Za takto ustáleného skutkového stavu súd teda dospel k jednoznačnému záveru, že žalovaný skutok, priebeh ktorého súd ustálil vykonaným dokazovaním tak, ako je opísaný vo výrokovvej časti rozsudku sa stal, obžalovaný ho spáchal, pričom svojím konaním naplnil skutkovú podstatu prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák.

Ako je už konštatované vyššie nemožno obžalovaného uznať zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 20 Tr. zák. na základe domnienky alebo pravdepodobnosti. Je zrejmé, že do konfliktu sa zapojilo viacero osôb a nemožno jednoznačne určiť, kto spôsobil poškodenému vo výroku rozsudku popísané zranenia. Ako uviedol aj poškodený, je možné, že zranenia mu spôsobil obžalovaný ale je možné, že to bola aj iná osoba, pretože ho kopali a udierali viacerí. Preto súd, keďže existujú dôvodné pochybnosti o tom, kto spôsobil poškodenému zranenia, uznal obžalovaného vinným iba z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

K výroku o treste

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu) Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela.

Podľa § 34 ods. 2, 3, 4 Tr. zák. páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V konaní mal súd preukázanú jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák., priťažujúce okolnosti preukázané nemal.

Súd v danom prípade uložil na podklade zistených skutočností obom obžalovanému M. B. trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, teda pri dolnej hranici trestnej sadzby, ktorý považuje za dostatočný z hľadiska individuálnej aj generálnej prevencie; takýto trest podľa názoru súdu aj v plnej miere odzrkadľuje stupeň nebezpečnosti spáchaného činu pre spoločnosť, ako aj možnosť nápravy a pomery obžalovaného.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd môže podmienene odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak vzhľadom na osobu páchatela, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatela výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák.:

(1) Pri povolení podmienene odloženého výkonu trestu odňatia slobody určí súd skúšobnú dobu na jeden rok až päť rokov. Skúšobná doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Skúšobná doba neplynie počas výkonu nepodmieneného trestu odňatia slobody a počas výkonu väzby.

Súd obžalovanému výkon trestu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok počas ktorej bude v rámci plynutia skúšobnej doby dôsledne skúmať jeho správanie pre účel vyslovenia súdu, či sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia osvedčil, alebo či takto uložený trest nemal pre obžalovaného účinok predpokladaný Trestným zákonom.

Takýto trest súd považuje za zákonný a spravodlivý, a to aj vzhľadom na okolnosti spáchania skutku a následok. Takto uložený plní tak represívnu ako aj preventívnu funkciu trestu. Súd je toho názoru, že pri zvážení všetkých podstatných okolností tohto prípadu je tento trest trestom dostatočne prísny a na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného postačujúcim.

K výroku o náhrade škody

Podľa § 288 ods. 1, ods. 2 Tr. por.

1) Ak podľa výsledku dokazovania nie je podklad na vyslovenie povinnosti na náhradu škody alebo ak by bolo treba na rozhodnutie o povinnosti na náhradu škody vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania a predĺžilo by ho, súd odkáže poškodeného na civilný proces, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom. Poškodeného treba označiť jeho menom a priezviskom, dátumom a miestom narodenia a miestom bydliska. Ak je poškodeným právnická osoba, treba ju označiť jej obchodným menom alebo názvom, sídlom a identifikačným číslom podľa záznamu v obchodnom registri, živnostenskom registri alebo inom registri.

(2) Na civilný proces alebo na konanie pred iným príslušným orgánom odkáže súd poškodeného tiež so zvyškom jeho nároku, ak mu nárok z akéhokoľvek dôvodu prizná len sčasti.

Nakoľko ďalšie dokazovanie o náhrade škody by zbytočne predĺžilo trestné konanie, súd poškodeného T. M. K. s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

- spoločným konaním s inými osobami dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)

- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.